

Midnattsropet

Se
brudgummen
kommer!

Organ för andlig väckelse

Nr 9

SEPTEMBER 1961

ÄRGÅNG 2

”GENOM HANS SÅR.....!”

Joh. 20: 19—29.

Det är en av Jesu lärjungar, som har stått framför min inre syn i dag. Det fanns ju en väldig variation av karaktärsdrag hos dessa Jesu lärjungar. Den ene var inte den andre lik, liksom förhållandet är bland oss i dag. Där fanns denne Tomas Didymus, tvivlaren. Hos honom fanns ett drag av melankoli, och melankoliska människor har lätt att komma ned i en dyster sinnesstämning och i tvivel. Det är till sådana själar jag nu har ett budskap.

Det är inte mycket som står skrivet om Tomas i Bibeln, det mesta återfinnes i Johannes evangelium. Första gången vi blir intresserade av honom är när Jesus skall gå till Betania för att uppväcka Lasarus. Sedan Jesus låtit Marta och Maria vänta på sig i fyra dagar säger han: ”Låt oss nu gå dit.” Då säger Tomas: ”Vi går med och dör med honom.” Jag tycker, när jag läser detta, att han var mera en lärjunge till Sokrates än till Jesus. Det var något stoiskt över Tomas, när han önskade ge sig och dö tillsam-

Einar Olsson

mans med Jesus. En annan gång sade Jesus: ”Jag är vägen sanningen och livet” och ytterligare: ”Ni vet vart jag går.” Då sade Tomas: ”Vi vet inte vart du går, huru skulle vi då veta vägen.” Där finner vi vissa drag av tvivel.

I de upplästa verserna ser vi att Tomas nu hade kommit i ett mycket svårt läge. Den svåraste situation, som han någonsin hade varit i under sitt liv, hade nu uppstått. Jesus hade tagits ifrån dem. Alla lärjungarna hade det svårt, men Tomas hade det en aning svårare än de andra. När de samlades så var han inte med dem utan befann sig på annat håll. Så kom Jesus till dem, som var samlade. När de sedan träffade Tomas, så berättade de för honom: ”Vi har sett Jesus. Han visade oss sina händer och sin sida och samtalade med oss, kom till oss och han sade Frid! Dessutom andades han på oss och sade: ”Tag emot Helig Ande!” Då sade Tomas: ”Jag kan inte tro

detta.” Det är de orden, som har givit mig en text: ”Då kan inte jag tro”. Nu ville Tomas inte bara se det. Han ville sticka in sitt finger i hålen efter spikarna i Jesu händer och sticka in sin hand i sidan där krigsmannen stungit upp honom så att blod och vatten kom från hans hjärta.” Om jag inte får det”, säger han, ”då kan jag inte tro.”

När Jesus kom till dem nästa gång, åtta dagar därefter, då var Tomas med. Jesus säger då till Tomas: ”Räck hit ditt finger, här ser du mina händer och räck hit din hand, här är min sida. Nu skall du inte tvivla längre utan nu skall du tro.” Tänk, Tomas ville inte utan vidare tro det, som lärjungarna sade, att Jesus hade uppstått. Det är ju underligt, att han inte ens kunde tro på sina egna bröder, när de sade, att de hade sett den uppståndne. Tänk, att ändå inte kunna tro det! Lärjungarna berättade ju också vad Jesus hade sagt. Allt var ju så klart. Men Tomas kunde inte tro det, och så tog han det tecknet att han ville sticka sitt

finger i hålen i Jesu händer och sin hand i Jesu sida. Då skulle han vara viss om, att det var Jesus och att Han hade uppstått. Han ville se och känna först. Och på allt Guds verk finns det naturligtvis tecken, eljest skulle man tvivla på det och undra om det verkligen är Guds verk. Är det Jesus det här? Det är många, som undra så. Är det Gud det här eller är det något annat? Men det är med det, som det är med engelska flottan, som jag läste om en gång. I alla linor och i alla rep och tåg, som tillhör engelska flottan finns det en röd tråd. Om man alltså får tag i den minsta lilla repstump, som tillhör engelska flottan så vet man, att den hör till just den flottan och inte den svenska eller någon annan flotta, ej heller någon privat person. Så är det också med allt Guds verk. Det finns en röd tråd i det. Det finns något av försoning i det, det finns blod. Det är märkt ifrån Golgata. Det är härligt att veta, att det förhåller sig så. Hur blir med oss, när vi får uppleva det? Jag läste något i dag, som var väldigt intressant och levande i 2 Kor. 3: 12—14. Det är härligt att få ha det öppet och underbart, slippa att ha någon mysticism. Det finns mycket av det i tiden. Det blir så gruvsaamt med många saker. Jag undrar ibland: "Hur är det här då, det är så underligt." Då får man börja undersöka; är det här ett verk från Golgata? Har det någon Golgatastämpel, ser man något av Jesu sår i det eller är det någon mänsklig mystik. Det är viktigt att förstå detta.

Sedan jag blivit frälst och nyandedöpt kom jag en gång att vara tillsammans med en stor grupp ungdomar, som också var andedöpta och vi hade en bönenatt. Det var en underlig bönenatt, det var tungotal hela natten igenom, och när jag gick hem

Einar Olsson talar i tältmötena.

på morgonen tyckte jag att jag var så oerhört tom. Det var inte mycket kvar av allt det, som skulle ha varit så rikt. Jag sade till någon: "Vi har säkerligen kört fel i natt, det verkar så inom mig." Eljest tycker jag om tungotal, det skall talas mycket i tungor, men det skall finnas gränser för allt. Det skall inte bara vara tungotal. Jag hittade dock tillbaka igen och fann tråden, den där röda.

Så kom det dagar, då vänner övergav mig, det gick så långt, så de övergav mig, de flesta. Jag blev ganska ensam. Jag hade ju ändå en grupp vänner kvar, och nu undrade jag hur det skulle gå att leva mitt liv så där på fri hand, ensam med Jesus. Och då läste jag ofta: "Ensam i bräcklig farkost, han över vreda djup, stjärnvalvet över honom lågar, nedanför brusar hemskt hans grav, framåt såg hans ödes bud, uti djupet bor, som uti himlen, Gud." "Tänk att det gick att följa vägen då också, känna igen Jesus. Det skall jag tala om för dig, att i dessa dagar gäller det att känna igen Jesus. Jag kan säga det öppet. I våra dagar gäller det att ha allt sårmerkt ifrån Golgata.

Vi kan lätt komma in i en

verksamhet, som inte är sårmerkt. Då är det inte endast tungotal, utan det hela ledes av profetior, men profetiorna säger inget om såren och om Jesus. Då är det fara å färde, det skall vara sårmerkt allsammans. Allt vad jag får tag i, i Guds verk, en sång, en bön, ett vittnesbörd skall vara märkt av detta: Jesu död på Golgata, såren. Så ville den gode vännen och brodern Tomas ha det. Halleluja! Han sade: "Jag tror inte på edra vittnesbörd, om jag inte får tag i såren. När han fick det, då förstod han, det här är Jesus. Och det är mycket allvarligt just nu, om man skall hitta vägen hem. När jag kommer till himlen, vilket jag hoppas att jag skall göra, om jag icke avviker från vägen, då skall jag gå rakt fram till Jesus och så skall jag tacka honom för såren. Jag skall tacka honom för att han en gång visade mig såren. Det var de, som förkrossade mitt hjärta första gången. Det kunde inget annat göra, utom denna gränslösa kärlek, som uppenbarade sig i såren. Hittills har jag följt denna väg, och när jag målet, beror det på att jag följt den sårmerka vägen till slutet och därför kommit

Forts. sid. 7

GUDS ORD HADE FRAMGÅNG

Rapporter från när och fjärran.

Tältmöten i Örebro:

Örebro Fria Församling hade i år anordnat två veckors tältmöten, vilket blev ett utomordentligt tillfälle att nå utomstående. Broder Einar Olsson från Trollhättan hade kallats till en vecka, men då Guds Ande bröt igenom och använde vår broder på ett härligt sätt, stannade han en vecka till.

Mötena, som väckte stor uppmärksamhet, var fyllda av den helige Andes kraft. Lovprisningens härliga toner som hördes vida omkring, ljud på många olika språk, bådade att härliga tider bryter fram över Guds folk ännu idag. Flera mötte Gud till frälsning, förnyelse och helbräddagörelse. Mycket folk kom till mötena och vid vissa tillfällen var det nästan lika mycket folk utanför som i tältet. Alla de tack-sägelseämnena och vittnesbörd om vad Gud gjorde i dessa möten, vittnar klart och tydligt om, att Jesus Kristus är densamme idag. Vi tror på en härlig utbredning av denna fria väckelsevåg och önskar den skall få ingång över allt. I mötena deltog även bröderna Arne Imsen, Donald Bergagård och sångarna.

MIDNATTSROPET

utkommer varje månad.

Red och ansv. utg. **Arne Imsen**

Medarbetare:

Donald Bergagård

Tidn. adress:

Box 6016, Örebro 6

Telefon 13 19 68

Postgiro 57 16 20

Lösnummer 60 öre

Pren. kr. 6: 50 pr år

Trollhättan: Filadelfiaförsamlingens tältmöten besökte bröderna Agne Bark och Donald Bergagård, en vecka. En härlig förnyelsens och frigörelsens ande var verksam. Många utomstående hade mött upp i mötena och några lämnade sig helt åt Gud. I lördagens möte, då även sångarna från Falköping medverkade med sång, kom det många sjuka fram till förbön och Guds kraft verkade. Broder Alf Peterson och församlingens sångare var i elden hela veckan.

Söndagen den 10 september besökte Arne Imsen och sångarna från Örebro Filadelfiaförsamlingen. Tre möten hölls. På förmiddagen var det samling i Filadelfia. På eftermiddagen var det friluftsmöte på torget, där mycket folk hade samlats. Kvällsmötet hölls i Folkets hus. Mötena präglades av en underbar frigörelse och kraft. Jesus skall ha all ära för allt han gör.

Göteborg: Lördagen den 9 sept. hade ett fyrtiotal sångare Arne Imsen och Donald Bergagård från Örebro, gemensamt möte med Filadelfiaförsamlingen Trollhättan, Einar Olsson och Alf Peterson. Lokalen var till trängsel fylld av människor, som hade samlats för att lyssna till det frigörande budskapet. En underbar förlossning och frigörelse från mötets början till slut. Många fick uppleva Herren i detta möte.

Norrköping: Under de sista månaderna har Gud öppnat en

dörr till fruktbärande verksamhet i Norrköping. Skaran av intresserade har ökat för varje möte. Sist kunde inte den förhyrda lokalen rymma alla utan dörrarna till ännu ett utrymme måste öppnas. Bröderna Arne Imsen, Donald Bergagård, Agne Bark har just nu en mötesserie i Norrköping.

Falköping: I Sionförsamlingen Falköping har i sommar hållits två veckors tältmöten. I mötena har bröderna Nils Funke, Donald Bergagård och Agne Bark, samt församlingens sångare förkunnat Guds levande ord till väckelse och förnyelse. Flera vittnade om att de fick möta Gud under denna serie. Det håller på att lossna alltmer i denna stad. Jesus är densamme. All ära till honom.

Örnsköldsvik: I över en veckas tid vistades broder Arne Imsen uppe i Ö-vikstrakten och predikade i flera möten. Förutom mötena i Örnsköldsvik hölls även ett kraftigt möte i baptistförsamlingen i Byviken. Mycket folk hade samlats till mötena och många mötte Gud på nytt igen. Broder Donald Bergagård talade i avslutningsmötena. I några möten deltog även broder Erik Gunnar Eriksson. Broder Torsten Persson och syster Kerstin Johansson deltog även i dessa möten med sång och vittnesbörd. De har medverkat i många möten uppe i Norrland den sista tiden. Trons frigörande budskap och sanningen om Jesu andra tillkommelse sprider sig med kraft. All ära till Jesus

ORAL ROBERTS:

LIVETS UNDER

Naaman, general för den syriske konungens arme var en tap- per man, men han var en spetälsk . . . Och Elisa sände en budbärare till honom och sade: "Gå bort och bada dig sju gånger i Jordan så skall ditt kött åter bliva sig likt, och du skall bliva ren." (2 Kon. 5: 1, 10.)

Livet är en underbar och ovär- derlig gåva från Gud. Det är människans dyrbaraste egendom. Millioner av dollars har utgi- vits i försök att förlänga männi- skors liv. Jag har känt rika män, som när de har legat för döden, skulle ha givit allt vad de ägt, om de hade kunnat få livstiden till- baka eller förlängd. Men männi- skan kan ej skapa liv emedan det är kontrollerat av Gud. Medicinsk vetenskap kan göra mycket för att hålla en person levande och hjälpa till med helandet men det kommer en tid för varje männis- ka då ej heller de bästa doktorer kan göra något. Endast Gud kan giva oss livets gåva.

Bibeln säger oss, att Jesus Guds son är liv. Han sade: "Jag är uppståndelsen och livet." Och eftersom Gud har givit livet åt oss människor, så är han också i stånd att hela oss från vilken sjukdom som helst som må hota att förkorta våra liv. På samma sätt som livet är ett under så är också helbrägdagörelsen överna- turlig. Det är en del av livets un- der.

Jag påminner mig, att jag en gång talade med en doktor om helbrägdagörelse. Jag sade: "Du är en medicinskt utbildad man och tränad i att hjälpa sjuka och skadade människor. Tror du att folk kan bli helade genom tron på Gud? Tror du på under? Jag kan aldrig glömma hans svar.

Han sade: "Pastor Roberts, alltid när någon patient kommer till mig för behandling, och jag är i stånd att hjälpa honom, ser jag ett under. Jag anser det så, att när helst en person tillfrisknar ef- ter en sjukdom eller skada — när helst helande förekommer i en människokropp så har ett under skett.

Ett exempel av helbrägdagörelse.

I Bibeln finner vi berättelsen om Naamans helbrägdagörelse. Kristus hänvisar till Naamans he- lande som ett under och fram- ställer det som exempel. Naaman var en stor man vars namn var känt och respekterat i hela Sy- rien. General över konungens ar- me. Han var en tapper ledare, som hade hjälpt till att skaffa fri- görelse för Syriens folk. Konung- en uppskattade honom högt och höll honom i stor ära.

Naaman hade lett sin armé un- der många anfall mot länder i närheten av Syrien. Många fång- ar hade blivit tagna under dessa plundringståg och förda till Syri- en för att arbeta som slavar. En av dessa var en ung flicka från Israel. Denna flicka hade han ta- git hem som tjänsteflicka för sin hustru. När denna lilla jungfru var tagen till Naamans hus, bör- jade hon se sig omkring och såg att Naaman var en man med ri- kedom, ära och position. Hon såg att han stod i gott förhållan- de till konungen och var beryk- tad i hela landet — — — men trots allt detta var Naaman spet- älsk. Han hade blivit angripen av denna fruktade sjukdom och ingenting var i stånd att bota ho- nom.

Nationen sörjde för Naaman den store hjälten, emedan han

höll på att dö av spetälska. Spet- älskan ansågs under Naamans tid vara den värsta sjukdomen och räknades som obotlig. När en person var angripen av spetälska blev hon skild från sin familj och sina kära, utestängd från staden och från alla praktiska göromål och räknades som död. Familjen sörjde för honom som för den som hade dött. En spetälsk var faktiskt som en levande död, och om en spetälsk tillfrisknade var det nästan som han hade kommit tillbaka från graven.

Kunskap är en mycket viktig sak.

Eftersom tiden gick blev den lilla israeliska flickan mer och mer van med sin omgivning. Hon började känna aktning i sitt hjärta för den store generalen, och hon hade medlidande med honom för hans lidande. Så en dag gick den lilla slavflickan till sin husmoder och sade, "Om din man ville resa till profeten Elisa i Israel skulle han snart bli helad från sin spetälska." Den israelitis- ka flickan kände sin Gud. Hon kände också Elisa, och hon visste att alla slags sjukdomar kunde man bli helad från genom Guds kraft. Hon visste detta och var ej rädd att tala om det för andra.

Det är viktigt att veta. Denna flicka visste, att Gud var villig och i stånd till att möta folkets be- hov. Hon visste, att Gud är god, älskande, nådig, öm och vänlig mot människor. Att veta detta kan betyda liv.

Naaman kände icke Gud per- sonligen såsom hans hustrus tjäns- teflicka gjorde. Han förstod ej huru Gud arbetade, så genast det var sagt att Gud kunde hela ho- nom, började han behandla Gud så som han var van att behandla

människor. Han tog fram sina vagnar och hade sina tjänare att lasta dem med många dyrbara gåvor och drog iväg med ett stort kompani av hästar och vagnar med mycken prakt, ceremoni och högtidlighet. Detta var det sätt på vilket Naaman var van att behandla folk, när han önskade något.

Han reste tills han slutligen kom till det hus i vilket Elisa bodde. Där Gudsmannen bodde. Han presenterade sig i sin kungliga höghet. I sin praktfulla uniform och rikedom som han hade i sin besittning. Ett bud gick in och sade till Elisa, "General Naaman av Syren väntar utanför med många gåvor. Han önskar att bli helad från sin spetälska." Men detta var ett felaktigt tillvägagångssätt. En person kan ej köpa helbrägdagörelse från Gud med en summa pengar eller gåvor. Elisa visste det. Han visste att Naaman var mycket stolt, och att han ej ärade Gud. Elisa brydde sig ej ens om att gå ut. Han sände en tjänare med budskapet till Naaman. "Säg till Naaman om han önskar bli helad från sin spetälska måste han gå och doppa sig sju gånger i floden Jordan." Detta var ett hårt slag mot Naamans högmot. Han hade rest en lång väg hit med många och dyrbara gåvor, och nu blev han tillsagd genom en tjänare att gå och doppa sig i det smutsiga, leriga Jordan.

När Naaman hörde profetens befallning for han ut i vrede. Han sade: "Jag tänkte, att han skulle gå ut till mig och träda fram och åkalla Herren, sin Guds namn och föra sin hand fram och åter över stället och så taga bort spetälskan. Varför skulle jag bada i Jordan? Floderna hemma är rena och kristallklara. De är bättre än allt vatten i Israel. Jag vill gå och två mig i dem och bli ren."

Naaman önskade att bli helad.

Men Elisa ställde denna man från Syrien, ett land som föraktade Israel och Israels Gud, mot vägen. Floden Jordan hade en djup religiös mening för Israeliterna. Det var denna flods vatten Gud hade rullat tillbaka för att låta Israel gå torrskoda igenom. Elisa visste, att Naaman önskade helbrägdagörelse men icke var beredd att mottaga Gud och hans folk. Naaman önskade bli helad men på det sätt som han själv ville.

Elisa ville lära den högmotige gamle generalen att han måste acceptera Guds väg, — att han måste vända sig bort från sig själv och lära sig lydnad för den levande Guden. Bibeln säger: "Lydnad är bättre än offer". Detta säger, att det är bättre att av hjärtat enfaldigt lyda Gud, än att göra stort offentligt sken av att vara religiös. Naaman var fullkomligt villig att offra något av sin rikedom. Han var ivrig för formfulla ceremonier och ritualer, men han var ej beredd att lyda Gud. När gudsmannen talade om för honom vad han skulle göra, blev han vred och bröt nästan ut i raseri.

Profeten lärde också Naaman en annan läxa — att det var *en* väg för varje person att bli helad, och att vägen att bli hebrägdgjord är Guds väg. Vi begränsar allt för ofta Gud genom att söka få det att ske på vårt sätt. Vi gör föreskrifter och bestämmelser om hur vi vill Gud skall handla. Vi vill diktera Gud att handla efter våra bestämmelser, och giva oss vad vi önskar i överensstämmelse med våra planer, och då Gud ej alltid vill möta oss på det sätt vi föreskriver, så begränsar vi honom. Vi tänker att Gud kan hela oss bara på ett visst sätt, och att han kan hela oss bara från vissa sjukdomar, men vi tar fel — vi begränsar Gud.

Ingenting är för svårt för Gud.

Ett av de största under jag kan minnas hände i början av min verksamhet. Genom detta under lärde jag att aldrig begränsa Gud. Jag förstod att ingenting är för underbart för honom, emedan han kontrollerar livet.

En kvinna kom med en liten pojke till mig. Han gick på kryckor, Hon sade, att detta hennes barn hade fötts utan höftled. Jag talade om för henne att jag helt enkelt icke hade tro för barnets helande och att jag kände det, som att jag ej kunde bedja för det. Jag sade henne, att jag trodde att helbrägdagörelse var för tillfrisknande eller återställande av sjuka delar av kroppen och icke för återställande av saknade organer eller lemmar. Som du ser, så hade jag i mitt sinne begränsat Gud.

Kvinnan tittade just på mig och sade: "Broder Roberts, jag begär ej att du skall ha tro för mitt barn. Allt jag önskar du skall göra är att lägga din hand på honom och bedja. Jag vill tro och Gud vill hela mitt barn." Jag sade henne: "Jag vill bedja, men du får tro." Jag minns hur jag kände det, när jag vidrörde den plats där barnets höftled skulle ha varit. Jag bad och så sände jag bort modern och barnet. Ingenting syntes hända.

Nästa kväll när jag anlände till tältkyrkan, mötte en av mina medhjälpare mig vid bilen och berättade för mig, att den lille gossen var tillbaka och hade blivit presenterad för publiken. Jag frågade: "Men vad." Han svarade: "Gud har helat honom och givit honom hans höftled." Senare såg jag pojken. Han gick upp till mig utan sina kryckor och något tecken av att halta. Det första jag gjorde var att känna på hans höft. Det var uppenbart att höftleden hade kommit in sedan jag vidrörde honom

Forts. på sid. 7

FRIA FÖRSAMLINGAR

Det borde egentligen vara obehövt att sätta det lilla ordet "fri" framför ordet församling. Enligt Guds ord så skall varje biblisk församling vara fri och obunden av mänskliga organisations- och lärosystem och icke underställd någon som helst världslig makt och myndighet.

Församlingen är Kristi kropp och i denna egenskap underställd Huvudet, Jesus Kristus själv. Jesu vilja är alltså lag för församlingen.

Guds församling är alltså en fri församling, som består av fria människor, friköpta från lagens förbannelse av Frälsaren själv genom korsfästelsen på Golgata.

Man kan då fråga sig hur det är möjligt att fria och friköpta människor kan enrollera sig i s. k. församlingar som inregistrerar sig som ekonomiska föreningar och som bevis härpå får ett papper med stämpel, som berättigar att både köpa och sälja.

Församlingens namn används sedan för ekonomiska vinningssyften. Man köper och säljer fastigheter, förvärvar aktier och värdepapper. Man driver tryckeri och förlag och anställer predikande bröder och systrar, helt eller delvis, att mot extra förtjänster och provision försöka öka bok och tidningsförsäljningen genom dörrknackeri, och dessa hetsas genom att få delta i pristävling med Palestina-resa som första pris, om man når det bästa försäljningsresultatet.

Herrens vittnen som avskilts att ägna sin tid åt Ordet och bönen påträffar man både här och var som medarbetare i dessa ekonomiska föreningar, som prenumerant-samlare, s. k. bokspridare och tidningsförsäljare, matt- och tavelförsäljare, instrumentsäljare och penningindrivare m. m.

Det finns intet bibelställe, som stöder tanken på att *församlingen* äger rätt att engagera sig i affärer av något slag. Den första kristna församlingen var en utgivande församling. Den tog emot *gåvor*, förmedlade *Gåvor* och gav *gåvor*. Vår rike Himmelske givare låter aldrig sin församling vara fattig. Han är rik nog, för att församlingen skall slippa skuldsätta sig. Ej heller behöver den kristna gemenskapen få in medel till sin mission genom *nettot från affärerna i den ekonomiska föreningen*. Fria församlingen har aldrig eftersträvat någon maktställning i denna världen, vare sig ekonomisk, politisk eller social.

Församlingens makt består i den andliga kraft hon äger.

Hur är det möjligt att sådana fördärliga partimeningar börjat smyga sig in i väckelserörelsen?

Vilar inte ansvaret härför på församlingarnas styrelser, som stillatigande åser hur sådana för Guds Ord och Den Helige Ande främmande väsen alltmer börjar tränga in i församlingarna och genomsyra desamma.

Förklaringen härtill kan sökas i det faktum att i församlingarna tillsattes en andlig styrelse och äldstebröder, som jämsides med sitt ämbete och tillhörande arbetsuppgifter, även skall tjäna som styrelse och verkställande direktörer i församlingar som i själva verket äro bolag och ekonomiska föreningar. Ingen kan tjäna två herrar. Ingen äldstebröder kan med gott samvete dela sin tid och sina krafter mellan å ena sidan att vinna själar för Gud och ombesörja den andliga vården av församlingen samt å andra sidan befrämja kommersiella och politiska intressen i församlingen.

Guds församling är inte, och kommer aldrig att bli ett affärsdrivande verk. Änskönt jesuiter-nas paroll återopas, att ändamålet helgar medlen. Guds församling skall vara fri från kommersiell besmittelse och ren från allt främmande väsen.

När aposteln Petrus varnar för sådana som på smygvägar skall införa fördärliga partimeningar i församlingen så har han säkerligen insett följderna härav.

Församlingen splittras, delas och sönderfaller, om dessa meningar får göra sig gällande.

Dessa meningar är ej svåra att känna igen för den som är förtrogen med sin bibel och lever nära Jesus. De behöver ej här närmare analyseras. Det sköter Den Helige Ande om, som upplyser hjärtat.

Det är under sådana förhållanden helt naturligt att sanna Guds barn söker sig bort från sådana församlingar, som blivit en enda röra, under inflytande av världens makter.

Det behöver sannerligen bli ett uppvaknande, så att de frälsta inses faran av att alliera sig med världsväsendet.

I dag står Frälsarefamnen öppen. Jesus vill möta Dig, frälsa och frigöra Dig och rena Dig från allt främmande väsen. Gå ut till Honom utanför lägret och bär Hans smälek.

E. D.

**SPRID MIDNATTSROPET
TILL VÄNNER OCH
BEKANTA**

LIVETS UNDER

forts. fr. sid. 5

förut. Modern berättade för mig, att hon hade återvänt till doktorn samma dag. Röntgen visade att gossen hade en fullkomligt normal höftled där det förut ej fanns någon. Han hade en led som kommit genom ett under. Utan tvivel hade han erfarit ett livets under.

General Naaman försökte diktera Gud. Han hade räknat ut hur han skulle bli helad, och han blev arg när profeten Elisa föreslog en annan väg. Han var så arg, att han var redo att återvända till Syrien utan helbräddagörelse, men hans tjänare gav honom ett gott råd. Tjänaren sade: "Min herre, om profeten hade förelagt dig något svårt, skulle du då icke ha gjort det? Huru mycket mera nu, då han allenast har sagt till Dig: 'Bada dig så blir du ren.'"

Naaman stannade. Han tittade på tjänaren som hade vågat giva råd till en general, och plötsligt förstod han, att tjänaren hade rätt. Det var han, Naaman, som hade handlat fel, så han tog tjänarens råd. Till denna tid hade han ej vetat vad tro på Gud var. Han hade tro — så mycket tro att han lämnade Syrien och gjorde denna långa resa för att se Guds profet, men i verkligheten hade han handlat på någon annans tro. Nu slutligen började han förstå att han måste sätta sin tro till Israels Gud.

Han gick ned till det gula, leriga, smutsiga Jordan. Hoppade i vattnet och började doppa sig själv i det. Han doppade sig en, två, tre gånger, men ingenting hände. Han släppte sin tro lös. Han lydde. När han kom ut ur det leriga vattnet var hans kött friskt som en ung gosses kött. Han var helad. Generalens kött var ej mera befläckt av spet-

älska. Han hade mottagit ett under genom ett vidrörande av Gud. Hans nya kött var ett under. Han var fullkomligt helbräddad, och han var ett levande under.

Titta på Naaman när han kom upp från floden Jordan! Han synes ej vara densamme som förut. Han är en ny man. Han har förändrats. Hans kött är fläckfritt och rent. Men det är mera än hans kropp som är förvandlat. Han hade kommit inför Gud ansikte mot ansikte. Giv akt på honom när han triumferande rider tillbaka till Guds profets hus! Lyssna till hans röst, som klingar så stark och klar när han säger, "Se nu vet jag att ingen Gud finnes på hela jorden utom i Israel." Vilken seger! Vilken triumf! Naaman hade ej endast funnit helbräddagörelse för sin kropp — han hade också funnit Gud, och när han fann Gud fann han livet.

När en person mottager helbräddagörelse blir det förvandling. Hela livet förvandlas då man får erfara helande kraft från Gud. Bibeln säger, "Trons bön skall hjälpa den sjuke, och Herren skall låta honom stå upp igen och om han har begått synder, skall detta bliva honom förlåtet" (Jak. 5: 15.) Gud giver oss under fritt, Han bara begär av oss att vi skall giva oss själva åt honom.

Gud önskar att vi skall ha liv och hälsa. Han önskar att hans folk skall erfara under av livet. Jesus sade, "Jag har kommit för att de skola hava liv — och hava över nog." (Joh. 10: 10.)

Många ser Gud så fjärran långt avlägsen, långt bortom solen, månen och stjärnorna. De känner det som om han är så stor så att han ej befattar sig med dem i deras ringhet. Han är för upptagen för att bekymra sig om eller ingripa mot det som håller på att förstöra deras liv. Men Bibeln visar oss att Gud är en god Gud, att

han är en Gud med liv, att han är nära dem som söker honom. En närvarande hjälp i tider av nöd.

Har du erfarit livets under, som kommer då du överlämnar din vilja åt Gud? Du kan finna fullkomlig tillfredsställelse, fullkomlig hälsa och fullkomlig lycka i Gud. Han är god, och han har lovat oss överflödande liv.

Jesus kom för att bringa livets under. Han kom för att göra mera av dig än du är — giva dig mera än du har. Genom Kristus kan du leva ett nytt liv — ett överflödande liv.

Översatt från engelska av Oscar A. Karlson.

GENOM HANS SÄR.

Forts. fr. sid. 2

hem. Det blir värt att gå fram till Jesus och tacka honom för detta.

Tänk, att han visade dem just sårén. Han visade sina händer och sin sida. Han kunde ha visat dem så mycket annat. Han kunde ju, som många människor beundrar i dag, visat dem sin styrka. Ty han är stark. Han kunde ha visat dem sina överarmar, de var nog muskulösa, han bär ju hela jorden på sina tre fingrar. Då har han kraftiga fingrar och en väldig överarm.

Han kunde ha visat dem sin kraft. Akta dig för att strida mot honom. Då gör du som myran, som hamnade på rälsen och hörde dånet när expreståget kom. Då reste hon sig på bakbenen mot tåget, men det var meningslöst, för i ett nu var hon borta. Så är det att resa sig mot Gud, ty han äger en våldsam kraft. Att strida mot honom är meningslöst och fåfängt. Men han visade dem inte dessa egenskaper i första hand, utan han visade dem sårén.

Forts. i nästa nr.

HELBRÄGDAGÖRELSE

Evangeliet bringar oss det glada budskapet om frälsning för själen och hälsa för kroppen.

Sanningen om helbrägdagörelse är en del av det fulltoniga evangeliet och ta vi bort helbrägdagörelsen har vi tagit bort en del av evangelium.

Då Jesus vandrade här nere i sin jordiska gestalt ingick det i hans verksamhet att undervisa om Guds rike, helbrägdagörelse och tro. Men han undervisade inte endast utan praktiserade även det han undervisade om. Han gav åt de blinda sin syn, han öppnade dövas öron, han bjöd de lama att gå, de spetälska blev rena, onda andar blev utdrivna, syndare upplevde frälsning och frid och döda uppväcktes. Ja, han botade alla som var under djävulens våld för att det skulle fullbordas som var sagt genom profeten: "Han tog på sig våra krankheter, och våra sjukdomar bar han."

När han kallade sina lärjungar gav han dem makt över orena andar, till att driva ut dem, så och makt att bota alla slags sjukdomar och allt slags skröplighet. Och han sade: "där i går fram, skolen I predika och säga: Himmelriket är nära. Boten sjuka, uppväcken döda, gören spetälska rena, driven ut onda andar. I haven fått för intet så givna då för intet." I Mark. 16 heter det bl. a. — "på de sjuka skolen i lägga händerna, och de skola då bli friska." När lärjungarna åtlydde den befallning Mästaren givit dem, verkade han själv med dem och stadfäste ordet med de tecken som åtföljde. Och ytterligare löften till dem var: "och

Donald Bergagård

se, jag är med eder alla dagar intill tidens ände."

Den missionsbefallning vi idag åtlyder är densamma som lärjungarna fordom gick ut på. Följaktligen måste samma uppdrag och samma löften vara förknippade med den. Det ser ut som om vi, i det s. k. kristna Sverige, åtlydde och praktiserade en halv missionsbefallning. Nu är tiden inne för oss alla, att vakna upp över hela det uppdrag vi fått av vår Mästare. Sanningen om helbrägdagörelse måste få ett ännu större rum i vår förkunnelse, för att den undergörande tron kan bli uppbyggd, och människor får uppleva kraften av det fulla evangeliet. Det är alls inte fråga om

att allenast få höra om helbrägdagörelse utan också praktisera det. Det vill säga, lägga händerna på de sjuka. Smörja de sjuka med olja och bedja trons bön. Driva ut de onda andarna. Det namnet som lärjungarna bad i, och drev ut de onda andarna med, det namnet har vi också ibland oss idag, det underbara namnet JESUS. Det äger i sig samma kraft som fordom. Halleluja. Herren som fordom stadfäste ordet med tecken och under, är densamme än. Undrens tid är inte förbi. Vi tror på en härlig förnyelse och upprättelse i dessa härliga sanningar.

Då jag känt mig manad att skriva mera i detta ämne återkommer jag i nästa nummer. Då skall vi behandla ämnet: Är det Guds vilja att bota alla?

Väckelse- och Uppbyggelsemöten i Örebro.

Örebro Fria Församling inbjuder till stora väckelse- och uppbyggelsemöten i Örebro under **Allhelgonahelgen**, (3—5 november).

Einar Olsson från Trollhättan och **Enoch Carlsson** från Höön samt eventuellt **Leif Carlsen** från Norge förkunnar frigörelsens härliga evangelium tillsammans med andra fria vittnen.

Arne Imsen, **Donald Bergagård** och församlingens övriga krafter deltagar. Bön för sjuka och långtande.

Välkommen från när och fjärran för att uppleva Guds kraft till helig tjänst. Kom bedjande! Gud gör under!

Se utförligare annons i nästa nummer.

Örebro Fria Församling